

4.
DEBITUM

Venerationis ac Pietatis Officium,
Quô ingentem mœrorem

VIRI

Præ Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,

DOMINI

JOHANNIS BESSERI,

Serenissimi Electoris Brandenburgici in Du-
catu Magdeburgensi Regiminis ac Aulae
Consilarii florentissimi,

Conceptum ex præmaturo obitu

Incomparabilis Conjugis

DN.

CATHAR. ELISAB.

KUHLEVVEINIÆ,

In omni feminei sexûs virtute & elegantia
prælustris Heroïnæ,

Heroicò Carmine consolatus est

THEODORUS PAULI, D.

& in Academia Regiom. Prof. Juris Prim. Seren. Elect. Brandenb.
Consiliarius, & Judiciæ Aulici Renim Crim. Præses.

COLONIÆ ad SPREAM,
PER ULRICUM LIEBPERTUM, ELECT. TYPOGR.

Lebilis *Eurydicen* quondam cum perderet *Or-*
pheus,

Qua tunc nulla fuit forma praestantior: & quae
Hunc praeter nullum casto est dignata favore.
Tunc Chorus aequalis *Dryadum* clamore su-
premos

Implerunt Montes: flerunt *Rhodopeiae arces*
Altaque *Pangaea* & *Rhesi* Mavortia tellus.

Ipsae cavas solans agrum testudine amorem,

Te, dulcis Coniux, Te solo in littore secum,

Te veniente die, Te decedente canebat.

Quin adiit fauces Erebi, Regemque tremendum

Et caligantem nigra formidine lucum,

Nesciaque humanis precibus mansvescere corda.

Attamen hic cantu demulsi blandulus orcum,

Ut Juvenis fuerint miserata & Tartara sortem.

Jamque pedem referens casus evaserat omnes,

Redditaque *Eurydice* superas veniebat ad auras.

Cum subita incautum dementia cepit Amantem,

Ignoscenda quidem, scirent si ignoscere manes,

Restitit: *Eurydicenque* suam jam luce sub ipsa

Immemor heu! victusque animi respexit: ibi omnis

Effusus subito labor & dona irrita *Ditis.*

Quid faceret, quomodo se raptam bis Coniuge ferret?

Quomodo fletu Manes, quam Numina voce moveret?

Septem illum totos perhibent ex ordine Menses

Rupe sub aëria deserti ad *Strymonis* undam

Flevisse & gelidis haec ingemuisse sub Antris.

Postquam & marmoream Caput a Cervice revulsum

Gur-

Gurgite cum medio portans *Oeagrius Hebrus*
 Volveret: *Eurydicen* vox ipsa & frigida lingua
 Ah! miseram *Eurydicen* animâ fugiente vocabat:
Eurydicen totò referebant flumine ripæ.
 Hæc ita divinus recitavit Carmine Vates.
 Sed, *BESSERE*, Tibi in luctu hõc fors plurima quadrant.
 Namque etiam *Eurydicen* Tibi Mors rapit invida pulchram,
Deliciumque Animæ, Decus admirabile Sexûs,
 Cujus erat nemo præter Te dignus amore.
 Hanc averfantem Thalamos, velut *Orpheus* alter,
 Per tua Pleetra Deam traxisti in Vota jugalem.
 Illa erat ex rigido jam bis Tibi reddita partu,
 Unde pedem referens, superas remeârat ad auras.
 Tertia at incautum vehementia cepit Amantem,
 Ignoscenda quidem, scirent si ignoscere fata:
 Cumque animi victus properus respexerit ardor,
 Contra quam dederat legem *Lucina* minacem,
 Succubuit teneræ Flos nobilis ille Juventæ
 Fataque traxerunt gelidam crudelia retro.
 Quid faceres, quò Te raptâ sic Conjuge ferres?
 Quò fletu Manes, quâ Numina voce moveres?
Lipsia, Berlinum, Divûmque Palatia flebunt,
 Quisquis & in pulchro veneratus Corpore dotes
 Flebit. Tu solans memorem Testudine amorem
Te dulcem (dices) *Te solam in Pectore mecum,*
Te veniente die, Te decedente dolebo.
 Qualis populeâ mœrens *Philomela* sub umbra
 Amissos queritur foetus, quos durus arator
 Observans nido implumes detraxit: ita æger
 Fles Noctem, Viduusque sedens, miserabile carmen
 Occinis; & mœstis latè loca questibus imples.
 Cumque erit à fociâ quondam Mens carne revulsa,
 Atque Anima ad rutilum resoluta volabit Olympum;
 Tunc tua *KUHLWEINAM* moribunda & frigida lingua
KUHLWEINAMq; iterum, vitâ fugiente vocabit:
KUHLWEINAM & totus resonabit flebilis Æther.

Vi bonus est, Sortis fiet *melioris* alumnus,
In via Virtuti, credite, nulla via est;
Exemplo BESSERUS adest, bonus Ipse, sed
inde

Non poterat fatô non meliore frui:
Res bona Conjugium est, tamen & meliora se-
quuntur

Forma, Genus, Pietas, Dos, Amor, atque
Fides,

Optima succedunt tandem melioribus, ergo
Debit æternos vivere Pulchra dies.

Mundus hic est carcer, mala mansio; restat, ut
inter

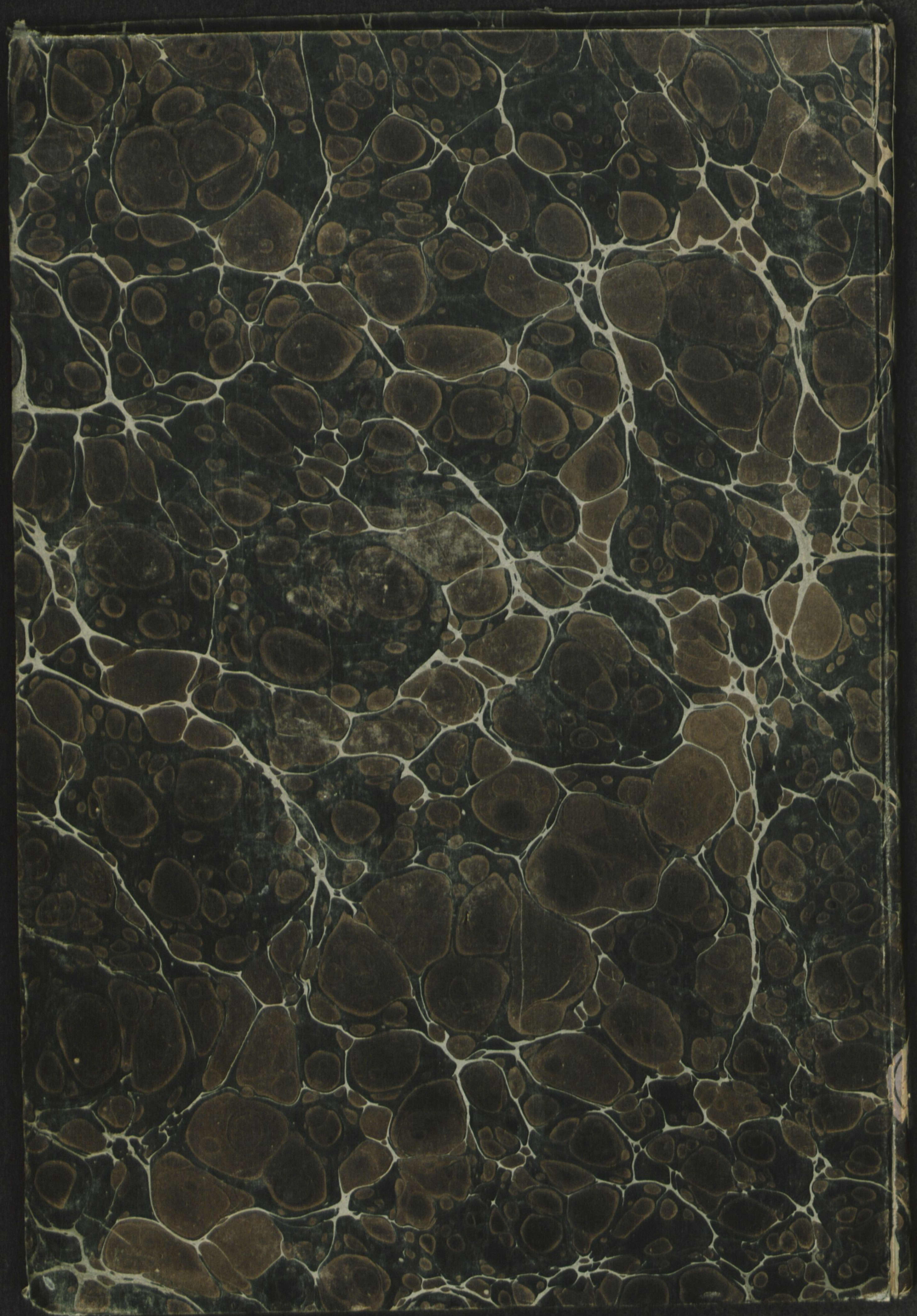
Coelicolas quærat, quæ potiora putat!
O luctum reprime, & *spera meliora*, Marite!
Numinis est *bona*, quæ datque rapitque,
manus!

Regiom. Pruff.
8. Cal. Febr.

*Nobilissimo Dno Viduo, Fautori hono-
ratisimo, condolens scrib.*

G. WOSEGINIUS, Phil.
& Med. D. Prof. P.

DEBITUM

Venerationis ac Pietatis Officium,

Quo ingentem

VIR

Prae Nobilissimi, Ampli

DOMI

JOHANNIS

Serenissimi Electoris Bra

catu Magdeburgensi P

Consilarii flor

Conceptum ex pra

Incomparabilis

DM

CATHAR.

KUHLEV

In omni feminei sexus

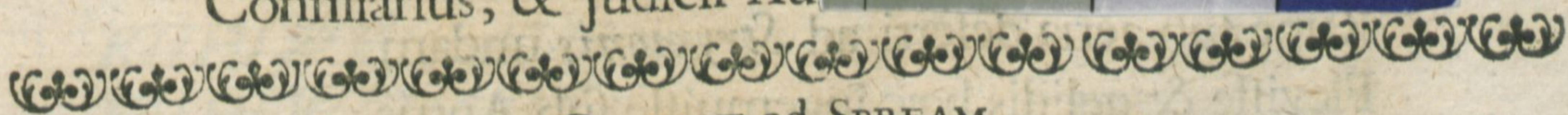
praelustris

Heroico Carmine

THEODORU

& in Academia Regiom. Prof. Juris

Consiliarius, & Judicii Au

COLONIAE ad SPREAM,

PER ULRICUM LIEBPERTUM, ELECT. TYPOGR.

